

[Helge Mortensen]

vanskeligt at sige, nøjagtigt hvad prisen vil være, men samtidig kan den udvide det perspektiv, man må have for at nå de mål, som kan ligge højere end det, der i dag begrænses af omkostningerne.

Det, ministeren henviste til, var jo, at Vesttyskland tilsyneladende kan gøre det billigere, end de har forudsat i deres plan. Vi tror også, det bliver billigere, og derfor vil vi gerne medvirke til, at grænsen sættes højere end de 50 pct., op imod de 60 pct. Vi synes, at netop de 57 pct. eller en emission på 50.000 t er det udgangspunkt, vi i dag kan tage for at gøre en effektiv og målrettet indsats imod forureningen med kvælstofilter, og vi finder, at det er en både god og rimelig udfordring for dansk industri til at komme ind på området her; samtidig er det et rigtigt og et godt signal at sende til ikke mindst de offentligt ejede kraftværker her i landet, at dette er Folketingets indstilling, vilje og mål.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Et moderne, højt udviklet samfund som Danmark kan ikke fungere uden rigelige mængder af energi. Et moderne, højt udviklet samfund skal imidlertid ikke være et sted, hvor mennesker, som det skete i Tokyo og Los Angeles i begyndelsen af 1970'erne, falder om på gaderne på grund af luftforurening, så man må opsætte friskluftautomater og plastictræer i gaderne.

Denne udvikling ønskede man ikke i USA og Japan, så dér begyndte man tidligt at reducere luftforureningen. Også vi bør gøre meget for at forbedre luftkvaliteten, og det lægger regeringens handlingsplan op til.

Hvad har så kraftværker og kvælstofilter med miljøpåvirkning at gøre? Jo, kraftværkerne er i dag hovedforurenere af luften med kvælstofilter. I 1985 leverede kraftværkerne ca. 133.000 t, og dette tal er steget betydeligt i de seneste år på grund af omlægningen fra olie- til kulfyring på kraftværkerne. I 1980 var kraftværkernes bidrag således 115.000 t, medens bilerne, den anden store forurenere med kvælstofilter, leverede ca. 75.000 t. Lader vi så fra politisk hold stå til, kan vi hurtigt få til resultat, at vi er oppe på 300.000 t i 1995.

Vi har jo i Danmark valgt at satse meget på elproduktionen med fossile brændstoffer, altså kul, olie og gas. Det giver forurening, og den

må vi betale for at få fjernet. Mange undersøgelser tyder på en sammenhæng mellem bl.a. visse sygdomme og mængden af kvælstofoxider i luften. Samtidig er kvælstofoxiderne en del af den sure regn. Den udvaskes som kvælstof, bl.a. til vort vandmiljø. Den medvirker til den stærkt plantevækstskadende ozondannelse ved jordoverfladen og er en medvirkende faktor ved nedbrydningen af en række af vore kulturhistoriske bygningsværker og mindesmærker.

Når vi konstaterer et forureningsproblem som det, vi diskuterer her i dag, er det altid klogt at spørge: Hvad kan den enkelte borger gøre for at lette problemerne også her? Og dér må vi igen appellere til den enkelte borgers ansvar. Hovedansvaret for den enkelte er jo at bruge sin egen energi derhjemme mere fornuftigt, at tænke sig lidt mere om. Når man skal bruge sin bil, når man skal i gang med nogle aktiviteter, som i sidste ende medfører forurening, er det jo én selv, der er medansvarlig, også de mennesker, der er meget miljøbevidste.

Vi har jo set, at der har været kørt en række energisparekampagner med et flot resultat, og ikke mindst i international sammenhæng har vi markeret os på dette felt. Her har det hjulpet, så problemerne ikke er blevet endnu større – og tak for det! Men vi ved jo alle sammen, at vi selv kan gøre det endnu bedre. Brug bedstemors gamle kødhakkemaskine, den med rugbrødsmotoren! Se at få lagt lidt ekstra isolering på loftet og de dobbelte eller tredobbelte vinduer monteret! På energisparefronten er den energisparekampagne i industrien, som aftales mellem regeringen og Socialdemokratiet, i gang med at løbe landet over, og de første meldinger er tydeligvis positive.

Hele energibesparelsesideen ligger der noget perspektivrigt i. For hvad der er sparet, skal der heller ikke laves rensningsforanstaltninger for, og som en væsentlig tilgift sparer vi på Jordens begrænsede råstoffer.

En af de helt store jokere i energispareforanstaltningerne er superledere. Bliver de en realitet inden for den næste halve snes år, er der voldsomme energibesparelser i vente. Derfor er de et af de allervigtigste forskningsområder til sikring af et godt miljø, og det er det, vi skal holde fast i for naturligvis også at sikre tilstrækkelig energi.